

Horatius imája

*Adj lámpámba fényt, szemem mögé
könnyű életet, s friss érzést a szívembe –
hogymint a gyümölcsfák, ősszel szerteszórjam
díszeim, sorvadjak holtan a télbe, és új tavasz
hozzon rám virágokat, hadd érjenek be nyárra
a sejtelem húsos gömbjei, hogy később majd
áttetsző szárnyak donghassák körül az édes
rothadást, s állhassak, telítődve a múlttal,
büszkén és nincstelenül, készen a baltacsapásra.*

Wittgenstein

*Déltájban, mikor mindenki visszavonul,
és csak a pincék hűvös lélegzete hoz enyhülést
az utcán, sétálj le a vízhez. Figyeld a parthoz láncolt
hajókat, szívod be a hálók hajnali halszagát –
ez a bomlás és a vágy. Támaszd mindig a hátad*

*a kétely legnaposabb falának – a hit kőcsipkés háza
előtt alaktalan mező, nézd a rajta átrohanó árnyat:
felhő tereli útját a naptól sugárzó magánynak.
És még a semmi tudata, ez a képtelen
árnyékfogantyú sem marad meg neked.*